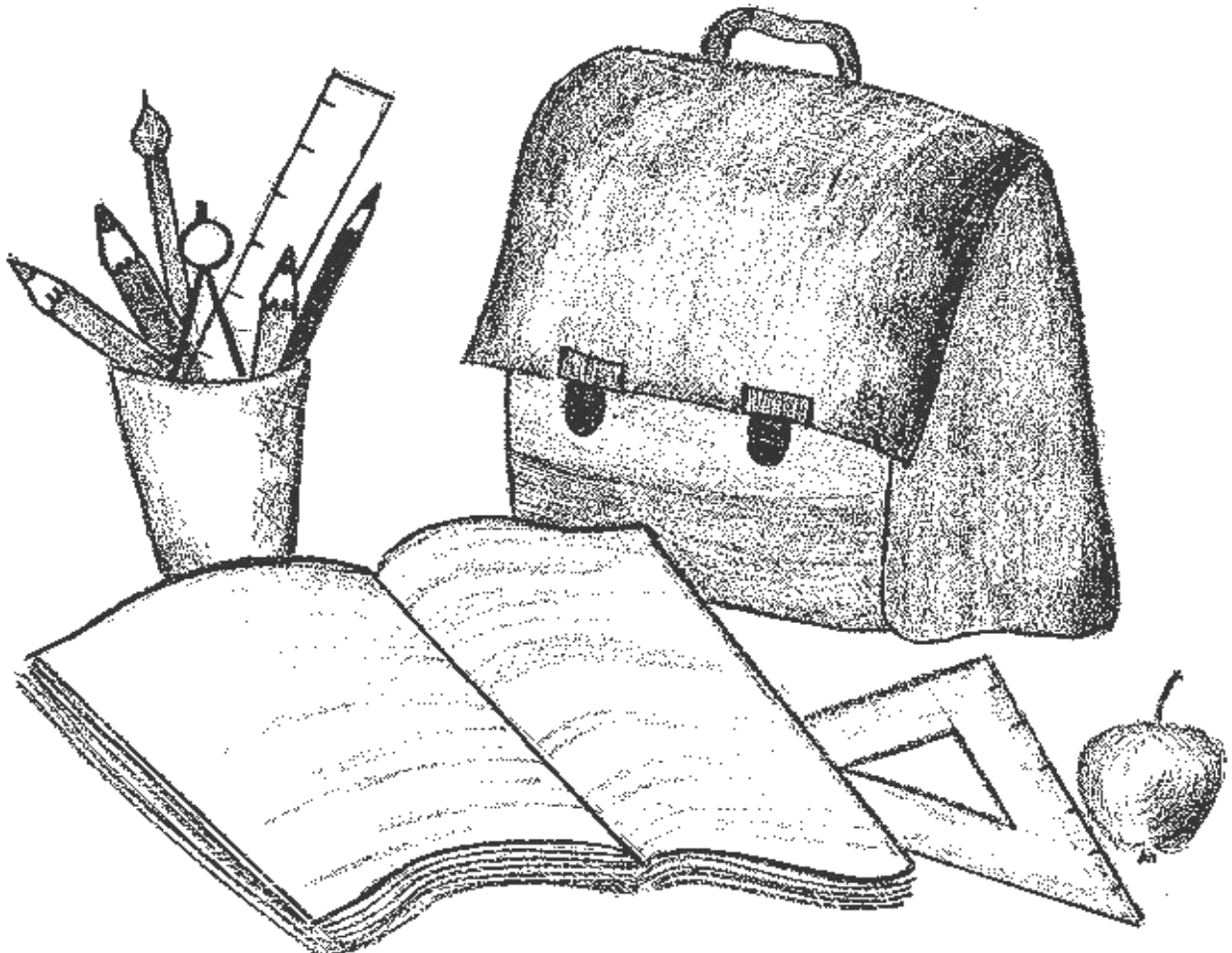

Školní drby

aneb Víme vše

VIII. ročník, 15. číslo, školní rok 2018/2019

ZŠ a MŠ Strážek

Obsah:

Zemědělství a lesnictví na Vysočině	3
Poznávací zájezd do Polska	4
Byli jsme v pekle...	6
Nevšední zážitek z Prahy	7
Nové návrhy školního parlamentu	8
Příměstský tábor	9
Školní stravování	10
Odcházíme	13

Redakce školního časopisu děkuje všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a vydání tohoto časopisu.

*Své náměty, připomínky, nápady, rady apod. nám můžete psát na e-mail:
casopisdrby@seznam.cz*

Tak neváhejte a pište!

ZEMĚDĚLSTVÍ A LESNICTVÍ NA VYSOČINĚ

Naše škola se letos poprvé zúčastnila soutěže Zemědělství a lesnictví na Vysočině. Druhé kolo soutěže, které se konalo na Krajském úřadě Kraje Vysočina v Jihlavě, si vyzkoušeli dva žáci naší školy a to Anna Hatláková a Miloš Fic. Oba dva jsou žáci 7. ročníku.

„ Po příjezdu do Jihlavy, nás mile přivítali a zapsali do papírů, že jsme dorazili na místo.

Měli jsme chvíli čas, tak jsme šli do bufetu. Poté až přijely všechny školy, byli jsme odvedeni do místnosti, kde nás seznámili s celodenním programem a kde se psal i test. Rozesadili nás po dvou a mohli jsme psát. Měli jsme na to 60 minut. Většina soutěžících odevzdala test ještě před ukončením. Další část programu byla praktická. Měli jsme různá stanoviště, kde jsme plnili zemědělské úkoly, např. dojení krav nebo poznávání rostlin. Poté jsme byli pozváni na výborný raut a následovalo vyhlášení nejlepších soutěžících v testu a v praktické části. Tato soutěž se mi moc líbila, zřejmě proto, že mě oblast zemědělství zajímá a baví. Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit.“

Text: Anna Hatláková, 7. ročník Foto: Mgr. Zelinková Jaroslava

Akce naší školy

Letos v květnu jsme měli jedinečnou příležitost zúčastnit se poznávacího **zájezdu do Polska**, kde jsme navštívili koncentrační tábor Osvětim a Wawelský hrad v Krakově. Zájezd zorganizovala Základní škola TGM v Bystřici nad Pernštejnem. V následujících řádcích zjistíte, jaký dojem zanechala návštěva koncentračního tábora v našich žácích. Své dojmy a pocity zde vyjádřili žáci 8. a 9. ročníku.

„Návštěva Osvětimi v nás všech určitě zanechala spoustu vzpomínek a podle mého názoru už nikdo z nás nebude vtipkovat o Židech, Romech a koncentračních táborech, protože to vše, co jsme viděli a slyšeli nás opravdu „poznámenalo“ na celý život. Když jsme viděli ty továrny na smrt zděsili jsme se, že tohle mohli dělat lidé lidem. V lidech SS jsme viděli spíše jen zvířata a monstra. Tato monstra dělala z obyčejných lidí, kteří za nic nemohli, živoucí mrtvoly, jen vychrtlé kostřičky bez života, o který mohli každou vteřinu přijít.

Doufám, že naše generace nebude mít takovéto zrůdy v čele, ale bude se je snažit převychovat. Musíme být chytřejší a hlavně se poučit z minulosti, kterou někteří z nás ani nechtějí vidět.“

„Na výlet jsem jel, abych se něco víc dozvěděl o tomto místě. Při celé prohlídce jsem byl zticha, ne že bych jim dal soucit, ale že mě prohlídka zajímala, dokonce jsem i zapomněl fotit, jak mě to zajímalo. Nevím, jak ostatní, ale mě humor o Židech a koncentračním táboře neobustil.“

„Bylo to dost smutné, kolik lidí tam zemřelo. Surovost, násilí, zabíjení, tohle všechno se tam dělo. Hodně lidí a dětí zemřelo při cestě, jinak zbytek umíral v táboře, nebo v plynu. Smutné mi připadaly ty obrázky malých dětí, jak byly hubené. Rovněž smutný pohled byl na boty, brýle, kufry a jiné osobní věci, které zbyly po zemřelých lidech. Surové bylo to, že stříleli děti před očima rodičů a zabíjeli i ty, co jim pomáhali. Mnozí ani nevěděli, za co tam jdou. Bylo to od Němců kruté zabíjet lidi kvůli tomu že nemají vysněnou rasu. Nechtěla bych se tam v minulosti dostat.“

„Jeli jsme do vyhlazovacího tábora v Auschwitzu. Můj pocit byl takový všelijaký. Na jednu stranu líto, a na druhé zase údiv, jak to bylo a jak hrozné to muselo být. Největší pocit byl u zdi smrti a v plynové komoře. Bylo to pro mě i poučné, ale nebral jsem to zase tak vážně jako paní průvodkyně, která u toho pomalu brečela. Víím, bylo to strašné, ale ne zase tak, aby u toho někdo brečel. Jinak s tím soucítím a snad se nic podobného nestane.“

Akce naší školy

„Přijeli jsme do toho tábora. Prošli jsme kontrolou. Určitě to ve mně nezanechalo dobrou vzpomínku. Přejížděli jsme z jednoho domu ke druhému. Každý dům měl něco do sebe. Nejhorší ze všeho jsem nesla to, když jsme viděli fotky těch lidí, jak byli hubení, že měli jenom jedno oblečení a často chodili bosí. Chtěli se mi brečet, když jsem viděla fotku malé dvouleté holčičky, která byla celá schoulená. Mám doma dvouletého brášku a nedokážu si představit ho takhle vidět. Takový smutný pohled byl na vitrínu, za kterou byly boty, kufry, brýle. Byli jsme také u jedné zdi, kde ty lidi odstřelovali a prvně odstřelili děti, aby je rodiče viděli umírat. Toto je strašně nelidské. Strašně divný pocit jsem měla v plynové komoře. Bylo to opravdu strašné pomyšlení na to, že jsme tam, kde lidé byli zabiti plynem. Poté jsme přešli do Auschwitzu II. Tam byl na ukázkou vagon, ve kterém ty lidi převáželi. Nedokázala bych si představit vyhodit z toho vagonu svého brášku, aby se zachránil, nebo mu řekla, že musí pryč. Toto bych nezvládla. Vidět svoji rodinu umírat, nedokázala bych to. Ti, co to udělali, jsou zrudí. Je to strašná nelidskost.“

Foto: Mgr. Šoustarová Monika

Byli jsme v pekle...

... a moc se nám tam líbilo. Čerti byli srandovní, byli jako skuteční. Viděli jsme Lucifera, jak hraje na kytaru, čertí kuchařku a dokonce jsme navštívili i čertí školu. Byla to velká legrace. Jeli bychom tam ještě jednou .... Tak toto jsou zážitky a dojmy „třeťáků“ z jejich školního výletu, kdy žáci 1. stupně kromě Veselého kopce navštívili i Peklo Čertovinu. I když prý čerti byli moc hodní, přesto se říká, že „s čerty nejsou žerty“, a tak jsme rádi, že se nám všechny děti vrátily a nikoho z nich si čerti v pekle nenechali.

Text: Mgr. Šoustarová Monika

Foto: Mgr. Lucie Christianová

Nevšední zážitek z Prahy

Naprostο neobvyčejný zážitek si domů přivezla žákyně 8. ročníku Jana Pavelková, když se vydala na dvoudenní návštěvu Prahy s ostatními výherci soutěže „Poznej Vysočinu“. Součástí tohoto pobytu byla prohlídka města, při které je provázel jeden z pražských bezdomovců - pan Jiří.

„Na výletě v našem hlavním městě jsme měli jedinečnou možnost prohlídky s lidmi bez domova. Naším průvodcem se stal Jiří, který vystudoval jadernou energetiku.

Hned na úvod nám rozčlenil lidi bez domova na tři skupiny: alkoholici, kterých je nejvíce a sám Jiří do nich spadá, dále narkomani a nejméně je totálních bláznů, kteří byly propuštěni z nemocnice, avšak se ještě úplně nevyлéčili.

Velice nás zajímalo, jak se mohl tak učený a studovaný člověk, který by velice jednoduše našel práci v nejdřívějším institutu, mohl dostat na ulici. Tato otázka nám byla brzy objasněna. Práce jaderného fyzika ho nebavila, a tak šel pracovat do firmy jako účetní. Zde se mu nejdřívě dost dařilo, ale už v tuto chvíli začal popíjet alkohol a ani jeho rodina z něj nebyla nadšená. Po nějaké době už přespával na ulici, ale pořád měl svoji práci. Jenže jeho šéf po něm jednoho dne chtěl, aby udělal daňový podvod, ale to Jiří odmítl udělat, a tak byl z práce vyhozen.

Od této doby, jak nám říkal, se stal „bezdomovcem v pravém slova smyslu“, protože člověk je opravdu člověkem bez domova, až když si odvykne na všechny pracovní povinnosti.

Jiří byl velice sečtělý, vyznal se velice dobře ve fyzice, finanční matematice a hlavně měl obdivuhodné znalosti dějepisu, které si neustále prohlubuje čtením historických knih.

Nakonec nám i řekl, že teď má v pronájmu chatku se zahrádkou, kde sice není elektrický proud a voda, ale to mu vůbec nevadí, protože i přes to je to pro něj luxus oproti ulici.

Tato prohlídka byla mnohem zajímavější než obyčejné prohlídky prodávající se mezi hloučky turistů na nejfrekventovanějších místech Prahy.

Měli jsme možnost se podívat, kde na Malé Straně Jiří bydlel, jako například vedle nemocnice, nebo ve výklencích s původním účelem jako odpočinkové místo pro turisty mířící na Petřín. Zkrátka jak říkám, nevyměnila bych tuto prohlídku za žádnou jinou.“

Text: Jana Pavelková, 8. ročník
Foto: <https://pragulic.cz/tour/jiri/>

Nové návrhy školního parlamentu

Dne 3. června 2019 se členové školního parlamentu ZŠ Strážek zúčastnili Konference žákovských parlamentů v Jihlavě. Měli zde možnost načerpat zajímavé nápady od jiných žáků. Zde jsou návrhy těch nejzajímavějších akcí, které naše „parlamentáky“ zaujaly a které by rádi zorganizovali i v naší škole.

- aby žáci 2. stupně měli možnost vyučovat žáky 1. stupně
- vaření jídel – soutěž mezi třídami
- školní trhy – žáci vyrobí předměty, které se nabídnou k prodeji široké veřejnosti a z části výtěžku prodeje se zakoupí vybavení pro školu a část peněz by se poslala na nějaký charitativní účel
- motivovat žáky, aby se rádi účastnili školního parlamentu

Kromě těchto návrhů, mají žáci 2. stupně zájem o umístění ping-pongového stolu na chodbu 2. stupně. Chtěli by se tomuto sportu věnovat o přestávkách, samozřejmě až po splnění svých povinností, jako je například připravit si učení na hodinu apod. ☺

Text: Mgr. Monika Šoustarová
Foto: Mgr. Anna Knofličková

Příměstský tábor

Od 1. září 2018 se na naší škole rozběhl projekt Podpora pracovní flexibility, v rámci kterého jako doplňková aktivita bude realizován příměstský tábor po dobu 10 pracovních dnů o hlavních prázdninách a to od 1. 7. 2019 do 15. 7. 2019. Pobyt na příměstském táboře bude v době od 6:30 hodin do 14:30 hodin.

Tábor bude univerzální – program bohatý. Přivede děti k netradičnímu tvoření z pediku, malování na textil, rozpoutá vodopád nápadů při tvorbě mozaiky z kachliček a dalších kreativních činnostech. Podnikneme výpravy na netradiční místa, při dobrém počasí se budeme realizovat venku při různých hrách. Uvolňující hry a aktivity v době nepříznivého počasí proběhnou v učebně Zařízení péče o děti 1. stupně. Součástí programu budou i krátké, hravé lekce v anglickém jazyce a celotáborová hra týkající se života indiánů.

Na všechny přihlášené účastníky tábora se těší jejich vedoucí – paní učitelky Jaroslava Zelinková a Ivana Červinková.

Text: Mgr. Zelinková Jaroslava

Foto: <http://www.kotanec.cz/indiani/obsah/obrazky/indianske-motivy-indian-american-native?limitstart=48>

Školní stravování

Tentokrát jsme dělali takový mini průzkum ohledně školního stravování, do kterého jsme zapojili co nejvíce žáků, pedagogů a ostatních zaměstnanců školy, kteří se stravují ve školní jídelně.

Odpovědi jsme rozdělili na 2 skupiny: 1. žáci, 2. pedagogové a ostatní zaměstnanci školy. A jak průzkum dopadl? To zjistíte v následujících řádcích.

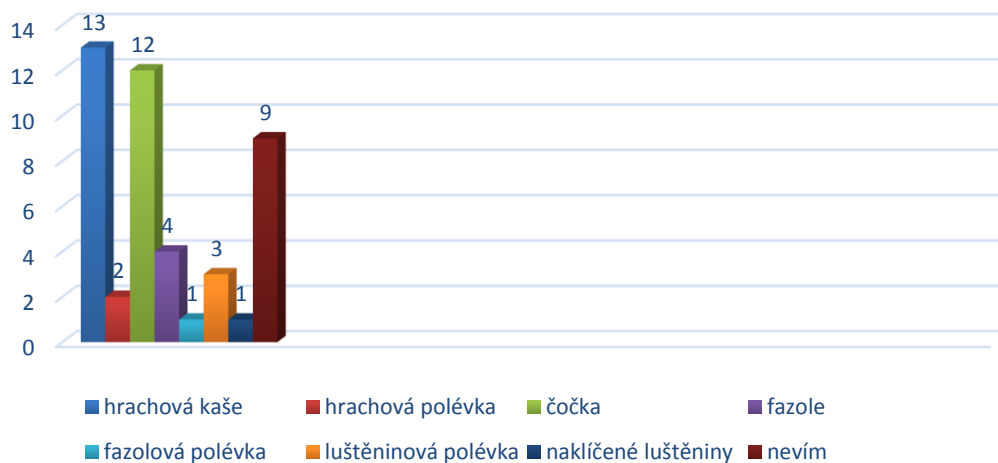
Vedoucí školní jídelny si pro strážníky připravila následující otázky:

ŽÁCI

1. Jaká úprava rybího filé Vám nejvíce chutná?

2. Uvedte návrh na luštěninové jídlo, které by Vám chutnalo.

Anketa

3. Která jídla byste vyřadili z jídelníčku?

Další odpovědi k této otázce, které se vyskytly 1x či 2x byly: bulgur, fazole, brokolice, kapusta, špenát, saláty, hrachová polévka, buchty s povidlím, buchtičky s mákem, špagety, zeleninové karbanátky, bezmasá jídla, některé omáčky

4. Která jídla Vám v jídelníčku chybí?

Tak na tuto otázku jednoznačně zvítězily **hranolky, smažený sýr, hamburger, palačinky, krupičná kaše, rýžový nákyp.**

Dále se zde vyskytla jídla jako řízky (především kuřecí), steak, lasagne, langoše, koblihy, knedlíky, segedínský guláš, guláš ze srnčího či hovězího masa, těstovinový salát, více zeleninových jídel, špíz, kačena, králik na smetaně, svíčková, valašská kyselice, brambory s kuřetem a broskví, italská pizza (tomato, šunková, sýrová, s oreganem), moučníky, zmrzlina, ale také chipsy či bonbóny.

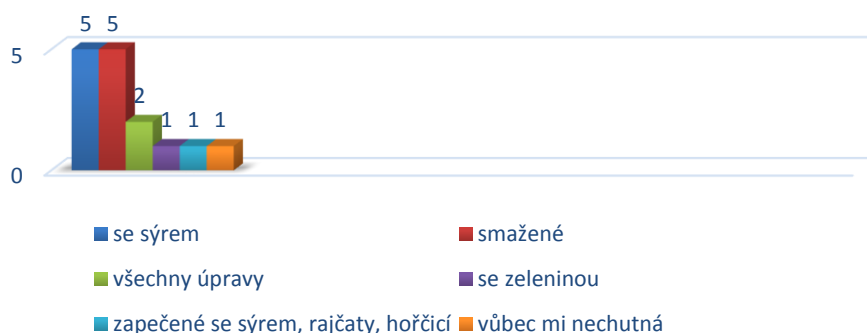
5. Uveďte návrh na zpestření stravování ve školní jídelně.

Odpověď u většiny žáků zněla – **více zeleniny a ovoce (jako příloha, saláty apod.)**

Kromě již zmíněných jídel v odpovědi k otázce 4 se zde vyskytly další nápady jako beleše, lívance, slepičí vývar, roštěná, francouzské brambory. Přáním žáků by bylo více solit brambory, vařit méně tučná jídla, lépe jídla dochucovat, mít větší výběr v pití.

PEDAGOGOVÉ A OSTATNÍ ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

1. Jaká úprava filé Vám nejvíce chutná?

Anketa

2. Uved'te návrh na luštěninové jídlo, které by Vám chutnalo.

Chilli con carne, šoulet, kovbojské fazole, ale jinak upravené (kečup, párek), hrachovou kaši s uzeným masem, čočkový salát, luštěninový salát, z luštěnin dělat pouze polévky, volské oko k čočce, dávat k luštěninám maso, párek

3. Která jídla byste vyřadili z jídelníčku?

Zde zvítězily fazole (kovbojské, na smetaně) a celkově luštěniny. Někteří by vyřadili pizzu, pečené ryby s omáčkou, mexický guláš s rýží, polotovary, halušky, špenát. Velkým přáním je omezit buchty (jsou příliš často) a sladká jídla.

4. Která jídla Vám v jídelníčku chybí?

Jednoznačně saláty!!! Také francouzské brambory, langoše, smažené žampiony + květák, sýrový špíz, rýžový nákyp, buchty s mákem, česká jídla, hranolky, palačinky, ovocné **bramborové** knedlíky, kuskus, bezmasá jídla, houby, kuřecí salát jako hlavní jídlo.

5. Uved'te návrh na zpestření stravování ve školní jídelně.

Kromě jídel, které zazněla již v předchozí odpovědi, se zde objevuje pudink jako dezert, lívance, krupičná kaše, bramborové šišky s mákem, smažený sýr, zeleninová příloha (dušená, syrová), ovocné saláty, **pítí** – vždy mít k dispozici čaj nebo vodu, ne pouze mléko, v létě mít v nabídce nejenom mléko, ale na osvěžení i vodu, džus... v zimě naopak teplý čaj na zahřátí. Dbát na kulturu stolování.

Foto: ZŠ Strážek

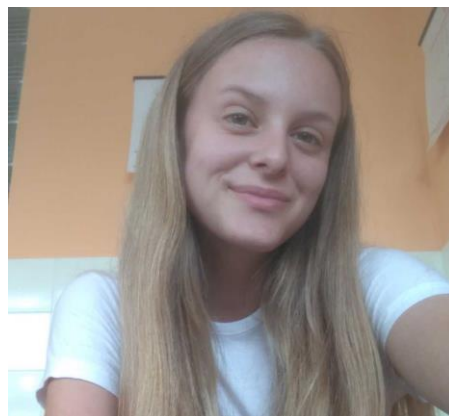
Odcházíme

Devět let uteklo jako voda a nastal čas loučení. Čas, kdy „deváťáci“ opustí naši školu a budou pokračovat na své cestě životem, tentokrát již každý z nich na půdě jiné školy. Tato cesta nebude lehká, a proto bychom jim rádi popřáli hodně síly, vytrvalosti, odvahy a štěstí na té jejich další „životní pouti“. Ale ještě než se s nimi zcela rozloučíme, připravili jsme si pro ně pár zajímavých otázek.

1. Jak se těšíš na střední školu?
2. Co ti naše škola „dala a vzala“?
3. Jaký je váš zážitek ze školy?
4. Které byly tvoje oblíbené a neoblíbené předměty?
5. Na kterého člověka z této školy nikdy nezapomeš? Proč?

Adéla Nachtigalová

1. Na střední školu se celkem těším, ale moc se mi nechce být na „intru“.
2. Určitě jsem se toho hodně naučila.
3. Nejhezčí zážitek byl v 8. třídě, kdy jsme šli na výlet do Křižanova. Ten výlet byl dvoudenní, což bylo na tom nejlepší. Hlavně jsme tam zkoušeli chodit v balónu po vodě, sumo, paintball a další věci. Ale byl to nejlepší výlet.
4. Nejoblíbenější předmět ve škole je pro mě „výtvarka“. Hodně oblíbený mám i přírodopis. Bavila mě i chemie. Nikdy jsem moc nemusela fyziku a matematiku, protože mi to moc nejde.
5. Na paní učitelku Zelinkovou, protože mi pomohla vybrat střední školu. Na paní učitelku Pličkovou, protože to byla moje paní učitelka třídní od té doby, co jsem sem přišla.

Pavla Koukolová

1. Hodně se těším na SŠ, protože poznám nové lidi. Trochu mě budou scházet vtípky spolužáka.
2. Dala mi několik dobrých kamarádek. Vzala mi trochu radost do života.
3. Nevzpomínám si na žádný zážitek.

Rozloučení

Pavla Koukolová

4. Oblíbené předměty byly Aj, Vv a někdy Tv.
5. Na paní Zelinkovou, protože dobře vysvětlovala učivo a dalo se pochopit.

Vladimír Loula

1. Všelíjak.
2. Sebrala mi 9 roků života, to jí neodpustím a dala mi nejspíš i základní vzdělání.
3. Nejlepší zážitek byl, když jsme se školníkem zvedali 3 metrakovou tabuli od kuchyně.
4. Mám oblíbené všechny předměty kromě Vv a Čj.
5. Nezapomenu na paní učitelku Pličkovou díky jejímu stylu vyučování a jejímu „bédování“ na mě.

Martin Hanák

1. Níjak.
2. Dala nějaké vědomosti, vzala mi čas života.
3. Žádné zážitky nemám.
4. Oblíbené – Tv
Neoblíbené – dějepis
5. D. Šustal, J. Magda, M. Fic, D. Kocián – důležití kamarádi

Jakub Magda

1. Moc ne. Já nevím.
2. Tak základy mě určitě naučila, ale nevím, co by mně kdy vzala.
3. Já těch zážitků moc nemám. A sem bych je stejně nepsal.
4. Tak já žádné předměty neřadím do oblíbených a neoblíbených. To je spíš na učitelích.
5. Na žádného.

Foto: Mgr. Šoustarová Monika,
Adéla Nachtigalová